

Tema

Pasaka apie Anykščius

Lauktuvės Lietuvai

Seniai seniai gyveno moterėlė vardu Žemė ir turėjo daug dukterų bei sūnų. Visi jos vaikai jau buvo suaugę ir išsibarstę po margąjį pasaulį, bet retkarčiais užsukdavo aplankyti savo senolės. O ši belaukdama jų visus langus prarymodavo, akis pražiūrėdavo: gal iš pietų pusės sūnus Ramusis pasirodys, iš šiaurės Atlantas atskubės, o gal iš vakarų duktė Anglija užbėgs ar iš rytų Rusija trobos duris pravers.

Taip ir bėgo senutės Žemės dieneles, kupinos ilgesio bei laukimo. Jos vaikai geri buvo, kuris nors iš jų būtinai praverdavo gimtųjų namų duris. O senoji rankų sudėjusi nesėdėdavo - belaukdama svečių nebuvelių, gamindavo: virdavo, čirškindavo, keptavo įvairius skanėstus lauktuvėms.

Ir šį kartą, besidairydama pro mažą virtuvėlės langelį, minkė tešlą pyragui. Iš kalvų ir lygumų suformavo pagrindą, kurį papuošė įvairiais medžiais, o lėtai pildama gėlo šaltinio vandens išvinguriavo upeliuką. Iš nedidelių tešlos gabaliukų statė aukštą, smalais bokštais su skambančiais varpais bažnyčią, kurią apsupo mažesniais ir didesniais namukais. Pagriebusi saują druskos, nutiesė vingiuojančias tarp namelių akmenines gatveles. O vieną didžiausią akmenį mestelėjo žaliuojančio šilo link šūktelėdama:

- Puntukas iš dangaus krinta!

Pabaigusi darbą, senolė dar pasižiūrėjo, pasigrožėjo savo būsimu kepiniu ir pašovė jį į krosnį. O čia kur buvus, kur nebuvus pro duris įžengė duktė Lietuva. Apsikabino motiną, prisėdo abi pasišnekučiuoti, pasirypuoti apie džiaugsmus bei kasdieninius rūpesčius. Tačiau laikas - kaip vanduo, žiūr - ir namo jau metas! Išleisdama dukterį, senutė Žemė įdavė Lietuvėlei lauktuvių - ką tik iškeptą pyragą. Pačiupo duktė karštą, neregėto grožio kepinį ir išskubėjo namų link. Benešant motinos lauktuves taip šios svilino Lietuvai delnus, kad šūkaut pradėjo, net visi laukai skambėjo:

□ - Aaa nykščiai, aaa nykščiai!

O senoji motulė ašarotomis akimis žvelgė į tolstančią dukrą ir tyliai sau šnabždėjo: „Anykščiai, anykščiai”.

Vėlai vakare, eidama miegoti, senutė Žemė savo labai sename ir storame metraštyje parašė: „, 1440 m. Lietuvai padovanoti Anykščiai!“

Autorė: Rūta Baležentytė
5a klasė
Alytaus Šaltinių pagrindinė mokykla